

Inte en lära utan ett liv

PoS 521 "Var glad för Kristus lever... Vi tillber inga läror och ingen from idé. Vi är ett folk på vandring i tro på livets Gud." Eller som Ulf Ekman uttrycker det i boken Andliga rötter: "Frälsaren är en person, Guds son, och frälsningen är att möta honom, inte bara en sanning att godta. Frälsningen finns i mötet och vandringen med Jesus." Så mitt budskap till er idag är: Tillbaka till Jesus. Det är vårt enda hopp. På August Strindbergs gravsten står det "O Crux Ave Spes Unica" – "Å, kors var hälsat, du vårt enda hopp!" Det säger allt. Vad kan vi lägga vårt liv i, som bär livet igenom, och även över på andra sidan. Vad håller att leva på, och att dö på? Vi tillhör inte de mest ömkansvärda, för vi har funnit korset och vunnit uppståndelsens kraft!

"Kom till mig"

När man läser i de tre första evangelierna (synoptikerna), så verkar det som om Jesus inte vill att människorna skall se att han är Messias. De enda som säger det rent ut är demonerna. Men Jesus tystar dem. När man läser i Johannes evangelium så får man en annan bild. Där är Jesus tydligare. Även om han inte sa rakt ut att han är Guds son så råder det knappast några tvivel om att Jesus var fullt medveten om vem han är och vad som var hans uppgift. "Om ni vill ha gemenskap med Gud, så kom till mig." (Joh 14:6).

Jesus svarar mot den hunger som finns i människans inre. Freud: "Människan hungrar efter kärlek". Jung: "Människan hungrar efter trygghet". Adler: "Människan hungrar efter att betyda något."

Många människor går omkring som i mörker, deprimerade, vilsna och förtvivlade och längtar efter någon eller något som kan vägleda dem. Jesus sa: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus" (Joh 8.12).

Många människor är rädda för döden. Vad händer sedan... "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö." (Joh 11:25-26).

Många människor är oroliga, har ångest, skuldkänslor. Jesus sa: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila." (Matt 11:28).

Många människor är osäkra på hur de skall leva sina liv. (Man har idoler och förebilder). Jesus sa: "Följ mig" (Mark 1:7).

"Jag är"

Johannesevangeliet innehåller sju mycket laddade självpresentationer av

Jesus: Jag är Livets bröd. Jag är Världens Ljus. Jag är Dörren i till fåren. Jag är Den Gode Herden. Jag är Uppståndelsen och Livet. Jag är Vägen, Sanningen och Livet. Alla dessa anspråk knyter på olika sätt an till behov i våra liv. Jesus liksom säger:

- *Ni är hungriga. Det är mig ni hungrar efter.*
- *Ni vandrar i mörker. Jag är ljuset.*
- *Ni är otrygga. Jag är ert beskydd.*
- *Ni behöver ledning. Jag är er herde.*
- *Ni är alla döende. Jag är uppståndelsen och livet.*
- *Ni har gått vilse. Jag är vägen hem.*

Den som tar emot Jesus, tar emot Gud.

Den narcissistiska människan

Dagens människa är oerhört självupptagen. Vi är ofta mer måna om hur vi ter oss i andras ögon, än hur vi i själva verket är. Vår fasad har blivit viktigare än vårt inre. Att misslyckas idag handlar mer om att fasader rämna än om själva orsaken. Så en syndaförlåtelse idag kanske mer skulle låta: *förlåt att jag skämt ut mig genom att bli upptäckt*, än egentlig ånger över det man gjort. Eller varför är det så viktigt att hamna i rampljuset, egentligen ovidkommande varför, bara man gör det? Femton minuter i strålkastarnas sken så är lyckan gjord.

Den narcissistiska människan speglar sig i andras gehör mer än i sitt eget djupt bottnade jag. Därför blir det viktigare att spegla sig i andra än i Gud. *Men det är då vi också tappar modet, för andras blickar viker efter hand*, man kan inte få allas kärlek. Alla är upptagna med att bli bekräftade i sitt eget. Eller som man uppgivet och besviket kan säga: "Alla är så självupptagna och tänker på sig själva, det är bara jag som tänker på mig."

Fäst blicken på Jesus

Det är inte utan att man förstår varför Hebreerbrevets författare uppmanar oss att fästa blicken på Jesus. *Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. Tänk på honom som måste uthärda sådan fiendskap från syndare, annars tröttnar ni och tappar modet.* (Hebr.12:2f)

Så vem vi speglar oss i är avgörande även för vårt välbefinnande. Vem speglar du dig i? Vems bekräftelse är det som gäller?

Guds ansikte

90 % av din uppmärksamhet när du möter en människa är riktat mot den människans ansikte. I ansiktet syns minspel, sinnesstämning, nyanser. Ansiktet är det viktigaste. **I Kristus Jesus har Gud visat sitt ansikte.** Genom Jesus strålar Guds härlighet fram. **I Jesus ser vi hur Gud är,** hur han tänker, vad han vill, vad som är väsentligt för honom. Hos Jesus ser vi Guds vilja, Guds planer, Guds omsorg, Guds kärlek, Guds prioriteringar. Han är Guds ansikte. Han känner Fadern och förmedlar enbart det som kommer från Fadern. **På grund av honom är Gud inte okänd och fördold, utan uppenbar och närvarande.**

Till barnskapet tillhör att vi osminkat får komma inför Herren. Det är motsatsen till hyckleri. Du är skapad till Guds avbild. Du är skapad till gemenskap med Gud. **Och vägen till Gud Faderns kärlek, går genom Jesus Kristus, timmermannen från Nasareth som gav Gud ett ansikte. Och det ansiktet ser till dig med välbehag. Jämför med Herrens välsignelse: Herren välsigne dig och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig. Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid. I Faderns, Sonens och den helige Andes namn.**

Efterföljelse

Det finns en potential i efterföljelsen som har sin direkta koppling till Jesu uppståndelse, det är den kraften som lät Jesus uppstå som vi får verka i. Det kommer inte att bli lätt, men efterföljelsen till Jesus kommer att göra det möjligt. Därför är bönen livsviktig. **Att be är inte att fly verkligheten, som några säger, utan att ta emot verkligheten, från Gud, som sin egen. Man får ta Gud vid handen och han leder en rätt.** "Efterföljelsen till Jesus börjar inte i en fantasi om ett annat liv eller ens i en aning om hur saker och ting egentligen borde vara. Efterföljelsen börjar i att det just nu finns en hand att hålla i, en väg att starta på och ett sällskap att göra för resten av våra liv." (Runar Eldebo, Tillbaka till Jesus)

Formar till ödmjukhet

Detta livet formar oss; och ödmjukhet är ett kardinalord.

Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. Sådant är lagen inte emot. De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Om vi har liv genom Anden, låt oss då även följa Anden. Låt oss inte söka tom ära, inte utmana varandra och inte avundas varandra. (Gal 5:22)

Därför reagerar jag starkt på den kristna grupp som demonstrerade i samband med hårdockslegenden Dios begravning. "Dio is in hell." – Vi vet inte vem som kommer till himmel eller helvete; det är inte vår rätt att döma. Vad blir frukten av sådant dömande; hur många leder de till himlen genom detta? Vinner de fler än diakonissan Inga Pagréus, som letar upp dem som har det sämst, hemlösa, prostituerade, drogmissbrukare, och berätta om Gud, att han älskar alla.

Det kristna livet är i ödmjukhet, med nåd och sanning. På frukten känner du trädet. Vårt uppdrag är att reflektera Kristus.

Jag repeterar några av Saligprisningarna, Matt 5:5ff : Saliga är de ödmjuka, de skall ärva jorden. Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, de skall bli mättade. Saliga är de barmhärtiga, de skall få barmhärtighet. Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud. Saliga är de som skapar frid, de skall kallas Guds barn.

Var ödmjuka och milda på allt sätt. Visa tålmod och ha fördrag med varandra i kärlek. Var ivriga att bevara Andens enhet genom fridens band. Ef 4:2-3

Kyrkan behöver inte fler ledare. Däremot behöver hon fler "äldste", det vill säga mogna människor. Äldste är det väsentliga ordet i Bibeln – zaken på hebreiska, presbyter på grekiska, starets på ryska – när det talas om att leda och bära ansvar. En äldste leder inte genom kompetens, utan genom de ärr livet med Kristus efterlämnat i hans kropp och själ. När presbyteriet ersätts av ett "ledarteam" händer inte bara något med ledarnas självbilder. Ett uppdrag som borde bäras med bävan – att vara människornas herde – riskerar att hamna i händerna på dem som gärna signerar sig själva som "ledare". (Peter Halldorf i Dagen)

Jag drömmer om krukmakarens hus...

AMEN